

Zaaknummer 14.163

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 20 oktober 2014 uitspraak gedaan inzake het beroep van

....., wonende, verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de decaan van de Faculteit Geneeskunde**, vertegenwoordigd door de examencommissie Geneeskunde, hierna: verweerder, waarbij aan appellante een negatief bindend studieadvies is gegeven.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft bij schrijven van 2 september 2014 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder d.d. 27 augustus 2014, waarbij aan haar een negatief bindend studieadvies is gegeven en haar is meegedeeld dat zij zich de komende drie studiejaren niet mag inschrijven voor de opleiding Geneeskunde aan een Nederlandse faculteit. Op 23 september 2014 ontving college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 20 oktober 2014. Appellante is ter zitting verschenen, vergezeld door haar vader. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door en, leden examencommissie.

II. Motivering

1. Appellante is in het studiejaar 2012-2013 begonnen met de bacheloropleiding Geneeskunde. Aan het eind van haar eerste studiejaar had appellante 25 studiepunten, waarmee zij niet voldeed aan de norm van het bindend studieadvies. Na het tekenen van een contract voor verplichte studiebegeleiding kreeg appellante toestemming de nog openstaande onderdelen van het eerste bachelorjaar te behalen in het studiejaar 2013-2014. Appellante heeft in het studiejaar 2013-2014 alle verplichte studiebegeleiding gevolgd. Aan het eind van het collegejaar 2013-2014 had appellante 54 studiepunten. Hiermee voldeed zij niet aan de bsa norm die bepaalt dat alle onderdelen van het eerste bachelorjaar moeten zijn behaald na het tweede jaar van inschrijving. Appellante mist het vak 1B1. Appellante heeft dit vak viermaal afgelegd maar telkens met een onvoldoende resultaat.
Aan appellante werd een negatief bindend studieadvies uitgebracht. Hiertegen komt zij in beroep.
Appellante betoogt dat verweerder tot haar besluit is gekomen op basis van onjuiste informatie. Zo bestrijdt appellante dat zij geen hulp heeft gezocht voor studiebegeleiding en voor haar faalangst. Appellante zegt in het eerste en tweede jaar van haar studie hiervoor hulp bij de studieadviseur te hebben gezocht en gekregen. Appellante stelt verder dat er een stijgende lijn zit in haar studieresultaten, hetgeen volgens haar komt omdat zij intensief werkt aan haar faalangst.
Ter zitting geeft appellante aan niet te begrijpen waarom zij door verweerder in augustus 2014 is uitgenodigd voor een hoorzitting. Appellante zegt dat zij is afgewezen op grond van haar cijfers en een hoorzitting kan daarin toch geen verandering brengen, aldus appellante. Verweerder merkt op dat een student tijdens een hoorzitting in de

gelegenheid wordt gesteld om zijn persoonlijke omstandigheden toe te lichten en -in het uiterste geval- omstandigheden te melden die hij nog niet eerder heeft gemeld. Verweerder wijst erop dat een hoorzitting in dat licht een belangrijke zitting is. Appellante repliceert dat alleen in geval van zwaarwegende medische persoonlijke omstandigheden een hoorzitting een positieve uitkomst kan hebben voor de student. De vader van appellante brengt naar voren dat faalangst een persoonlijke omstandigheid is. Hij stelt dat de universiteit dit ook erkent door studenten met faalangst extra te begeleiden in hun studie. Hij spreekt in dat verband van een goede ontwikkeling.

Voorts had appellante naar haar zeggen moeite met het maken van tentamens. Zij wijst erop dat het verschil tussen de tentamens bij de HBO opleiding logopedie en die bij de opleiding Geneeskunde heel groot is.

2. Verweerder bestrijdt in haar verweerschrift dat zij op basis van onjuiste informatie tot haar oordeel is gekomen. Verweerder heeft erkend dat appellante alle verplichte begeleiding heeft gevolgd. Daar is -in de woorden van verweerder- niets op aan te merken. Verweerder geeft verder aan dat appellante in het collegejaar 2013-2014 geen zwaarwegende medische persoonlijke omstandigheden heeft gemeld. Verweerder merkt op de faalangst van appellante te hebben gewogen. Faalangst is naar de mening van verweerder geen zwaarwegende medische persoonlijke omstandigheid. Bovendien heeft appellante hiervoor geen psychologische hulp gezocht. Dat appellante zegt dat wel van plan te zijn brengt verweerder niet tot een ander oordeel. Verweerder is van mening dat de beslissing om appellante een negatief bsa te verlenen, zorgvuldig en in redelijkheid is genomen. Bij deze beslissing zijn de persoonlijke omstandigheden van appellante nauwgezet afgewogen tegen haar studievoortgang van de afgelopen twee jaar. Verweerder wijst erop dat appellante slechts twee tentamens in één keer heeft behaald. Voor de overige zeven thematentamens had zij 22 pogingen nodig om deze te behalen, waarbij één vak niet werd behaald, ondanks het feit dat zij viermaal tentamen heeft afgelegd in dit vak.
3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 7.8b, derde lid van de WHW kan aan een studieadvies door de decaan van de opleiding een afwijzing worden verbonden, op grond waarvan de student zich niet meer voor dezelfde opleiding kan inschrijven. Een dergelijke afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn gesteld. De bedoelde norm houdt in dat aan het einde van het tweede jaar van inschrijving alle studiepunten moeten zijn behaald van het cursusjaar B1.

Vaststaat dat appellante aan het einde van haar tweede jaar van inschrijving niet heeft voldaan aan deze norm van het bindend studieadvies. Appellante heeft in totaal 54 studiepunten behaald, waar zij 60 studiepunten (alle onderdelen van het eerste bachelorjaar) nodig had om aan een negatief bsa te ontkomen.

Het betoog van appellante dat verweerder op basis van onjuiste informatie tot een negatief bsa is gekomen volgt het college niet. Zowel in het verweerschrift alsook ter zitting heeft verweerder aangegeven dat zij onderkent dat appellante alle verplichte begeleiding heeft gevolgd.

Dat appellante (het maken van) de tentamens van de Geneeskunde opleiding als moeilijker heeft ervaren dan de tentamens van de HBO opleiding Logopedie is geen omstandigheid waarmee door verweerder bij het uitbrengen van een bsa rekening

behoeft te worden gehouden.

Voor het college is niet, althans onvoldoende komen vast te staan dat de problemen waar appellante zich voor het overige op beroept doorslaggevend zijn geweest voor het niet behalen van de bsa-norm.

Het college is van oordeel dat verweerder voldoende heeft beargumenteerd en inzichtelijk heeft gemaakt waarom appellante een negatief bindend studieadvies heeft gekregen en dat niet gesteld kan worden dat verweerder niet in redelijkheid tot een negatief bindend studieadvies heeft kunnen komen.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.